

Θα μπορούσες να ήσουν εσύ...

Την 1η Ιούνη του 2017 η ελληνική δικαιοσύνη με συνοπτικές διαδικασίες καταδίκασε την Ηριάννα σε 13 χρόνια φυλακή χωρίς αναστολή με τις επιβαρυντικές διατάξεις του τρομονόμου 187Α.

Με πάτημα ένα αμφιλεγόμενο μερικό δείγμα DNA και με μοναδικό επιβαρυντικό στοιχείο το ότι στάθηκε με αξιοπρέπεια δίπλα στο σύντροφό της ο οποίος κατηγορήθηκε ως μέλος της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς και παρά το γεγονός ότι αθωώθηκε, οι στρατοδικές του εφετείου Αθηνών την εκδικήθηκαν.

Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση της Ηριάννας και την παύση της δίωξής της, δηλώνοντας χωρίς δισταγμό ότι η ποινικοποίηση των κοινωνικών και συγγενικών σχέσεων δε θα περάσει πάνω από τα σώματά μας.

Η επιστολή της Ηριάννας:

«Πριν από λίγες μέρες ήμουν αυτόπτης μάρτυρας στο ληκτικό σημείο ενός τραγέλαφου, εκτυλισσόμενου επί της οδού Λουκάρεως.

Στην κωμικοτραγική αυτή διαδικασία όσα ειλικρινώς κατέθεσαν μάρτυρες και κατηγορούμενοι δεν ακούστηκαν ποτέ. Η απλή αναφορά ονομάτων αγαπημένων μου προσώπων -τα οποία ουδεμία σχέση είχαν με τη συγκεκριμένη δικογραφία, με εκτός νόμου πράξεις ή με οποιαδήποτε μορφή βίας-χρησιμοποιήθηκαν ως «επιχειρήματα» υπέρ της καταδικαστικής απόφασης που πάρθηκε σε βάρος μου.

Ενώ δικηγόρος και εξειδικευμένος γενετιστής πάσχιζαν να εξηγήσουν στην έδρα την ανυπόστατη φύση των κατηγοριών, εκείνη «συνδιαλεγόμενη» με όσους στάθηκαν απέναντί της έθετε εκτός τόπου και χρόνου (έως και κυριολεκτικά σουρεαλιστικές) ερωτήσεις και προφανώς αρνούσαν να κατανοήσει το κατηγορητήριο.

Το όλο παρανοϊκό κλίμα επιβεβαίωσε την αρχική εντύπωση που είχα για την επιχειρούμενη εμπλοκή μου στη συγκεκριμένη υπόθεση: τις τελευταίες εβδομάδες δεν δικαστήκαμε μόνο εγώ και ο συγκατηγορούμενός μου, αλλά μαζί με εμάς «δικάστηκε» για δεύτερη φορά και ο σύντροφός μου.

Τι και αν η αθωωτική απόφαση στο προ τριετίας δικαστήριό του θεωρείται από τον νόμο αμετάκλητη; Τα μετέωρα στοιχεία μιας υπόθεσης που έχει από καιρό λήξει μεταπηδούν από αυτή σε άλλες, δημιουργώντας έναν φαύλο κύκλο ενόχων.

Αυτή τη στιγμή αναμένω τη μεταγωγή μου στις φυλακές Ελεώνα Θηβών, για να περάσω τις επόμενες, εξαντλητικές σε αριθμό, μέρες μου στα απομεινάρια του πανηγυριού των τρελών».

5-6-2017

φίλοι/ες και αλληλέγγυοι/ες